

חיה שנהב: נמה על סמליה. שני קולות

נְמָה עַל סְמֵלֶיהָ, יְמִיָּה כָּכָה פְּרָפְרִים.
אֲבָל נוֹשְׁרִים בְּחִלּוּמֵי, נְחִים בִּיצוּעֵי.
מִפֶּה רְקוּמָה עַל שֶׁלֶחַן אֲרוּחָה
כְּסֵאוֹת עוֹמְדִים בְּזַכְרוֹן זְקוּף.
הַבִּיטִי, הַבִּיטִי, הַמִּפָּה כָּבֵר אַחֲרָת.

בְּחִלּוּמֵי
גְלוּיֹת רֹאשׁ וְצִנְאָר.

סוּפְרֵת מְאוּרוֹת, קִרְבָּה אֶל הָאוּרוֹת.
רְקָמֵי רְקָמֵי עֲלִיד גְּבִיעַ וְכוֹתֶרֶת.

נקודת הדבש

קוֹלֶךְ נְמוֹג. פֶּתֶאם הַמְתִּיקוֹת שָׁבוּ,
אַחַת, פּוֹעֵמַת.
אֲנִי רוֹצֶה לְהַשְׁתַּהוֹת בְּנִקְדַת הַדְּבֶשׁ,
בְּרִגְעַ שֶׁל הַדְּבֶשׁ הַזֶּה, שִׁיתְרַחֵב. אֲבָל

הֵנָּה הוּא זֶה.
בְּאֲגָרְטֵל בּוֹעֵר הַנּוֹרֵד,
הַפֶּתַח מִתְהַפֵּף,
אוֹר שֶׁל בֵּין עַרְבִים.

אֲנִי נְסוּגָה.

מִן עוֹבֵר לְלִילָה בְּעֵמֶק הַרְחוֹק.